

er at den blir et godt oppslagsverk hvis man ønsker en rask, men godt fundamentert innføring i flere temaer under paraplyen arbeidsmiljø. Ulempen er at man i noen tilfeller mister den dybden man ofte søker, og at man er som leser nødt til å søke annen litteratur om man ønsker en større forståelse for det enkelte tema.

Boken prøver også å være en bok som vil være nyttig for både teoretikeren og praktikeren. Personlig synes jeg dette er et meget godt prinsipp. Gode faglige bøker bør være praktisk orienterte, på samme måte som god praktisk litteratur bør ha et faglig fundament. Som både praktiker og teoretiker sitter jeg imidlertid til stadighet nettopp og lur på hva det som omtales i denne boken, betyr for praksis. Hvor er de gode eksemplene på hvordan ting kan gjøres? Hva betyr det jeg leser, for hvilke typer prosesser jeg setter i gang og legger til rette for? Dette betyr ikke at det ikke er mange praktiske råd gjennom boken, men de kommer ujevnt og er mer eller mindre skjult i gjennomgangen av teori og empiri. Eksempelvis innledes kapittel 10 med målsettingen om å illustrere «både hvor kompleks en omstilling kan være, og hvor lett det kan være for arbeidsgivere og ledere å trå feil». Som leser spør jeg meg umiddelbart: Hva med spørsmålet om hva man kan gjøre for å unngå å trå feil? Frykten min er at mange praktikere, som kunne ha hatt stor nytte av å lese boken, fort mister interessen og synes det blir for teoretisk

Oppsummert er *Det gode arbeidsmiljø* veldig godt egnet for studenter og andre som ønsker å sette seg inn i forskningen på arbeidsmiljø og tilgrensende temaer. Den vil også være til stor nytte for praktikere, men da med en bevissthet om at den gir et godt teoretisk fundament, men ikke nødvendigvis de konkrete praktiske rådene.

Thomas Nettet Midelfart, organisasjonspsykolog og seniorkonsulent i The Performance Group

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 49, nummer 6, 2012, side